

opfordret til i October at forelægge en ny Plan. Det er det ærede Thing befsendt, at vi ikke ere videre i faa Henseende, end da vi hørte denne Udtalelse, som ikke er gennemført, skjøndt den senere er gjentagen. Nu ere vi komne faa vidt, at vi, naagt tidligere Finantsudvalg stærkt have udhøvet, at vore Udgifter til Krigsministeriet ikke burde overstige 3 Millioner, skulle bevilge henved 5 Millioner under en temmelig fredelig Tilstand. Jeg troer ikke, at det er muligt for Thinget at vedblive at gaae denne Vej. Der er en anden Omstændighed, som jeg troer gjør det høist nødvendigt at faae en Undersøgelsescommission nedsat angaaende den hele Forvaltning, den nemlig, at vi endnu ikke have været istand til, trods aarligen gjentagne Duffer, at faae nogenstomhelst bestemt Dpgivelse af, hvilket Materiel Krigsministeriet besidder, saaledes at vi egentlig aldeles i blinde bevilge det, som forlanges dertil; vi vide ikke, og jeg troer næsten, at den ærede Krigsminister heller ikke veed, om han har formeget af een Sort og for lidt af en anden, og, naar man ikke har bestemte Beholdningslister, saa er det jo umuligt for Thinget at vide, om vi skulle bevilge eller negte den forlangte Sum. Dersom det endnu ikke skulde være klart for Thinget, naar det nærmere sætter sig ind i denne Sag, at det, jeg har foreslaaet, er nødvendigt, saa vil jeg henvise til Thingets egne Statsrevisorers Bemærkninger, og man vil deri finde en Bestyrkelse for, hvad jeg har sagt, at den ærede Krigsminister ikke har den høist ønskelige og maaskee nødvendige Egenkab at være en god Pengestyrer. I den første Meddelelse, vi have faaet fra Statsrevisorernes Side, hedder det nemlig, at Krigsministeriets Regnskab ikke giver Revisorerne nogen Kundskab om, hvorledes Pengene egentlig ere anvendte, og at Regnskabet overhovedet lider af saadanne Mangler, at det ingenlunde giver nogen tro Fremstilling af de virkelige Udgifters Bessaffenhed og Størrelse; men det erklæres tillige, at Dpshydelsen af Forlangendet i denne Retning fra Revisionens Side vil fordre en Tid, der uden bestemte Grændser maa ansættes til flere Aar. Dersom man vil see efter i den hele Beretning fra Revisionen, saa vil man finde i denne Beretning — i stærke

og mindre stærke Udtryk, men altid gjentaget — at der er grændselsløs Uorden i det indleverede „saakaldte“ Regnskab, som Revisionen udtrykker sig, baade for dette og for næste Aar, hvorfor Revisionen er kommen til den Beslutning, at gøttere det Hele som en haabeløs Sag. I den næste Beretning, vi have faaet fra Revisionen, siges der strax i Begyndelsen, at den ikke har faaet nogen Underretning om Mandskabs Tal, om det var paa Cantonnements eller paa Fredsfoed; den har henvendt sig til Ministeriet, og faaet en Skrivelse, som jeg strax skal omtale, men de forlangte Dpshyninger vilde medtage alle Revisionens Kræfter i nogle Maaneder foruden den Tid, der maa anvendes dertil i flere andre af Ministeriets Contoirer. I Skrivelse fra Krigsministeriet til Revisionen siges der, at Ministeriet ikke itide har været betænkt paa at meddele disse Dpshyninger; det er beklageligt, da Statsrevisionens forudgaaende Bemærkning til Krigsministeriets Regnskab udtrykkelig gaar ud paa at forlange dem, og det var derfor ikke urimeligt at vente, at Krigsministeriet itide havde været betænkt paa at meddele dem. Vi ere altsaa ved denne sidste Revision egentlig ikke komne videre, som man vil see af, hvad der senere er anført. Revisionen har, saavidt det var muligt, gennemgaaet disse Regnskaber, og har fundet de forunderligste Posteringer. Der er f. Ex. Summer bevilgede igjennem Finantsloven, som ere udbetalte, men ikke igjennem Finantsloven, men førte indenfor Linten. Revisionen siger, at der efter dens Formening er opstaaet en uopløselig Collision imellem Ministeriets Anskuelse om Udgifterne til Slesvig og selve Regnskaberne. Naar jeg nu tilføier, at den ærede Minister har faaet bevilget for det her omhandlede Finantsaar en Sum til hele Hæren, saavel i Danmark som i Slesvig, hvortil altsaa samtlige Udgifter vare opførte paa Finantsloven, men at der desuagtet er udgivet 1,373,556 Rbd. ud over Bevillingen, saa forekommer det mig aldeles klart ogsaa af denne Grund, at det er et Forhold, der maa undersøges. Vi finde den Bessynderlighed, at Ministeriet har som Bessparelse tilbagebetalt til Finantserne — jeg begriber, at Finantserne modtage de Benge, som